

ligge paa Marken og ikke give dem Noget at spise, kort sagt, at lade dem udholde Alt, hvad Feltlivet kan medføre. Man vil altsaa aldrig i Fremtid kunne underkaste Tropperne alle Feltlivets Besværligheder og Anstrængelser, idetmindste troer jeg ikke, at nogen Mand vil paatage sig Ansvar for noget Saadant. Det gjælder altsaa om at drage Linien. Hvorvidt vil man gaae? Vil man lægge Tropperne i Trøghytter, vil man lægge dem i Telte, vil man lægge dem i Telte med Gulve den hele Tid eller den halve Tid, og da den anden halve Tid paa Jorden, eller vil man ikke give dem Telte, men lade dem ligge under aaben Himmel? Alt dette er beretigede Spørgsmaal, som jeg troer at Enhver maa afgjøre efter sit Kjendskab eller den Overbeviisning, han danner sig ved Samtale med Sagkyndige. Jeg vil paa ingen Maade der gjøre nogen ganske bestemt Forbring, men jeg skal fastholde mit Standpunkt, fordi jeg ikke ønsker at have Ansvar for Følgerne af, at man lægger Mandskabet hele Tiden paa den blotte Jord. Man maa altid huske paa, at i Felten veed enhver Mand, at der ikke kan tages noget Hensyn til hans Helbred, Keenlighed eller Bequemmelighed, og naar Manden har denne Bevidsthed, taaler han langt bedre Strabadser, men denne Bevidsthed troer jeg ikke, man vil have, naar man ligger i Leir, man vil da med Rette gjøre nogen Forbring til Bestyrelsen, til Staten paa, at den skal sørge for, at Tropperne faae fuldkommen god Hvile mellem Dvelferne, og at deres Sundhed skaanes saa meget som muligt. Det er altsaa mit Standpunkt; jeg har ikke absolut hævdet min Mening, tværtimod er jeg gaaet saa vidt, som jeg paa nogen Maade troede at kunne gaae. Jeg maa anbefale ikke at lade denne Udgift af 8,000 Rb. her være et afgjørende Argument; det gjælder efter min Mening langt vigtigere Hensyn end det pecuniaire. Jeg skal altsaa her anbefale Udvalgets Mindretals Forslag, som gaaer ud paa, at Summen 213,000 Rb. kun nedsættes til 144,000 Rb. Det femte Forslag indeholder en Bestemmelse om Sammensætningen af den Burderingscommission, som skal vurdere den Skade, der anrettes ved Dvelferne, og bestemme den Godtgjørelse, som tilkommer Eier og Brugere

for Benyttelsen af Jorden. Jeg har, efter at jeg har forhandlet med Udvalget, faaet nogen Betænkelse ved denne Commissions Sammensætning. Det er som Følge af Samraad med Finansministeren og Indenrigsministeren, at jeg er kommen til det Resultat, at jeg bør forbeholde mig en ny Forhandling med Udvalget om dette Punkt. Jeg skal ikke nu bestemt modsætte mig Forslaget, men jeg skal dog bemærke, at min Betænkelse navnlig gaaer ud paa, om Statens Interesse vil være tilstrækkeligt varetaget ved denne Commission, og om ikke et mindre Apparat kunde være ønskeligt. Denne Commission vil, troer jeg, komme til at forsamle sig temmelig ofte, der vil hyppigt være Anledning til at samle Commissionen, men jo større den er, jo vanskeligere er det. Jeg troer derfor, at praktiske Hensyn ogsaa der bør gjøre sig gjældende. Om det er nødvendigt, at der indføres nogen Bestemmelse om, at Commissionen kan tiltrædes eller dens Forhandlinger overføres af Delegerede fra Militæretaten, er et Punkt, som jeg ikke er ganske paa det Reue med. Som sagt, jeg maa forbeholde mig at forhandle noget nærmere om denne Sag med Udvalget. Der er fremkommet et Endringsforslag om at søie Ordet „Brugere“ til „Grundeiere,“ det kan jeg ganske tiltræde. Der er ogsaa fremkommet et Underændringsforslag fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Afd. Valgfreds (Fenger), som gaaer ud paa, at det skulde ved Lov bestemmes, at Leiren skal afholdes i Sylland. Det er et Forslag, som jeg ikke troer at kunne tiltræde. Jeg har tidligere lagt Vægt paa, at Regjeringen burde have frie Hænder med Hensyn til Valget af Leirplads. Det er ikke rigtigt, troer jeg, at binde Regjeringen ved en Lov, man bør ikke oftere end nødvendigt sætte Regjeringen i den store Forlegenhed enten at handle imod, hvad den anseer for det Rigtige, eller at overskrive en Lov. Jeg troer ikke, saadanne Bestemmelser bør træffes, hvor man kan forudsee, at slikt et Tilfælde meget vel kan indtræffe. Jeg vil slet ikke her gaae nærmere ind paa de Hensyn, som kunne gjøre sig gjældende for Regjeringen, naar det gjælder om at samle en Troppstyrke paa 10,000 Mand i den ene eller den anden Deel af Landet. Det er ogsaa Noget, jeg fuldkommen hen-